

Kis Zarándok

III. évfolyam, 8. szám, 2009. október

Isten mindent jónak alkotott!

Meg tudnál nevezni valami szépet a téged körülvevő világból? Biztos vagyok benne, hogy igen.

Valószínűleg ma is láttál olyan dolgokat, amelyeknek szépsége csodálatot váltott ki belőled. Mindez azért lehetséges, mert a bennünket körülvevő világban nagyon sok szép dolog van. Ha megfigyeled, hogy hányféle formájú és színű felhő létezik, ha arra gondolsz, hogy mindez az elpárolgó vízből és a fény játékából áll elő, ha a tiszta nyári éjszakán csodálad a ragyogó csillagokat, a telihold fényét, a színpompás naplementét vagy napfelkeltét, ha időt és figyelmet szánsz a virágok sokszínűségének a közelebbi vizsgálatára, ha figyelmesen megnézed a lepkék színpompás szárnyát, a rovarok sokszínűségét, a madarak különböző méretét, alakját, színpompás tollazatát, akkor újra meg újra arra a következtetésre fogsz jutni, hogy a bennünket körülvevő világ nagyon szép.

A bennünket körülvevő világ Istenre mutat, mert kezdetben ő teremtett mindent. Azt megelőzően semmi nem volt, csak egyedül Isten. Nem voltak felhők, csillagok, még nem voltak virágok, rovarok, sem madarak. Akkor még nem létezett a föld és nem léteztek emberek sem, nem létezett semmi, csak egyedül Isten. Ő azonban eldöntötte, hogy teremt egy csodálatos világot és ezt a tervét végre is hajtotta. Először megteremtette az

eget és a földet. Az elején mindent sötétség

borított, de Isten megparancsolta, hogy „*legyen világosság!*” és világosság lett. Ha nem alkotta volna meg a világosságot, akkor ma nem gyönyörködhetnénk a teremtett világ szépségeiben. De Isten a Világosság és a teremtett világban is helyet adott a világosságnak. Később Isten megalkotta a vizeket, a tengereket, az óceánokat. Ő különítette el a földön lévő vizeket a felhőkben lévő vizektől.

Ő alkotta meg a hegyeket és a völgyeket, melyeket benépesített fűvel, fákkal és virágokkal. Ő teremtett madarakat az ő sokszínű tollazatukkal, színes pillangókat, kutyát, macskát, tevé és elefántot. Isten csak szólt és a semmiből csodálatosan előállt minden.

Mindaz amit Isten alkotott, az mind mind nagyon jó volt. Hatalmas Istenünk van!

Az eget beszélük Isten dics ségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Zsoltárok 19,2

Isten jónak teremtett bennünket

Napjainkban nagyon sok ember él a földön. Ez év elején közzétett felmérések szerint körülbelül 6 750 000 000 ember. Ez elég nagy szám, talán közületek nem is mindenki tudja ezt kiolvasni. Nagyon sok felnőtt él a földön, férfiak, nők, de nagyon sok gyermek is, fiúk és lányok. Vannak köztünk sárga, fehér, barna és vörös bőrűek, alacsonyok és magasak. Hajsziúnk alapján is elmondhatjuk, hogy vannak szőkék, barnák, vörösek és feketék. Sokan és sokfélék vagyunk, de mindnyájunkat Isten teremtett.

Kezdetben, a teremtéskor, Isten csak egy férfit teremtett. A föld porából formázta meg az ő testét: kezeit, lábait, fejét, szemét, fülét, száját. Ezt követően Isten meg-elevenítette az embert, lelkéből lehelt bele. Így lett az ember élő lélekké! Ezért aztán minden embernek van lelke, mely örökké él. Az ember nagyon különbözött a többi teremtménytől, mert Isten az ő hasonlatosságára teremtette őt. Isten nevet is adott az első embernek: Ádámnak.

Ezt követően Isten látta, hogy az embernek nincs hozzá illő társa a többi teremtmény közt. Ezért úgy döntött, hogy betölti Ádámnak ezt a szükségletét. Isten elaltatta őt, kivette az egyik oldalbordáját és abból formált számára egy segítőtársat, egy asszonyt. Amikor Ádám felébredt álmából, ott állt előtte a nő, akit Évának nevezett el. Szerették egymást és örvendező életet éltek egy olyan világban, ahol még nem volt

semmi bűn. Egy gyönyörű kertben laktak, amelyben szebbnél szebb fák és növények voltak. Nagyon sok gyümölcs állt a rendelkezésükre, amelyből bőségesen táplálkozhattak. Az állatok szelídek voltak, nem bántották őket, így semmi sem zavarta az ő nyugalmaikat és békességüket.

Isten úgy alkotta meg őket, hogy gyerekeik születhessenek és így szaporodhassanak. Azt a feladatot kapták többek közt Istentől, hogy szaporodjanak és sokasodjanak, éljenek Isten előtt kedves módon, Isten dicsőségére és töltsék be a földet. Isten megbízta az embert azzal is, hogy uralkodjon a teremtett világ fölött. Minden teremtmény fölé helyezte őt.

Egy idő után Ádámnak és Évának születtek is gyermekeik. Az első gyerekük egy fiú volt, akit ők Kainnak neveztek. Ezt követően még nagyon sok gyerekük született, fiúk és lányok. A fiúk és a lányok is felnőttek és nekik is születtek gyerekeik. Ennek következtében az emberek egyre jobban elszaporodtak a földön. Minden ember, aki ma él, az Ádám és Éva leszármazottja. Ezért szokták azt is mondani, hogy Ádám és Éva a mi első szüleink. Minderről a Biblia segítségével szerezhetünk tudomást. Isten gondoskodott arról, hogy a Biblia által mindez fennmaradjon napjainkig.

Az ember kiemelkedik a többi teremtmény közül, mivel Isten őt különlegesnek alkotta, a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Isten bölcsességet adott az embernek, hogy a föld uralom alá hajtása közben megfigyelhessen, megérthessen dolgokat. Az ember még arra is alkalmas, hogy Istent megismerje! A teremtéskor az ember bűntelen is volt, nem voltak bűnös cselekedetei, gondolatai, indulatai. Tiszta volt az ő szíve, ezért képes volt arra, hogy Isten előtt kedves életet éljen, hogy Isten dicsőségére betöltse azt a küldetést, amivel Isten megbízta őt!

Az angyalokról

Sokan hisznek az angyalok létezésében. Keresztyénekként mi is hiszünk abban, hogy léteznek angyalok. Mindezek ellenére azonban óvatosságnak is kell lennünk, hogy ne keverjük össze azt, amit a világ hisz az angyalokról mindazzal, amit a Szentírás tanít róluk. Sokan hisznek olyan dolgokat az angyalokról, ami nem állja meg a helyét a Biblia fényében.

A Biblia alapján mindenk előtt azt mondhatjuk el az angyalokról, hogy ők is Isten teremtményei. *„Mert benne teremtett minden, a mi van a mennyekben és a földön, láthatók és*

láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek általa és reá nézve teremtettek” (Kolossé 1, 16). Mivel Isten teremtette őket, ezért Őt szolgálják az angyalok is. Az angyalok teremtmények, és imádattal hódolnak Istennek. „Viszont mikor behozza az els szülöttét a világba, így szól: És imádják t az Istennek minden angyalai.” (Zsidók 1, 6). Az angyalok örömmel szolgálják Istent.

Mivel az angyalok a mennyben élnek Isten jelenlétében, ezért ők szentek. Nincsen bennük bűn, így Istent irigység és gőg nélkül tudják dicsőíteni. Olyan angyalok is vannak, akik nem maradtak meg az ártatlanság állapotában, bűnbe estek és így kivették a mennyből. Ők az utolsó ítéletkor osztozni fognak a hitetlenek sorsában, és a pokolba fognak vettetni. A mennyben azonban nincsen bűn, így a mennyi angyalokban sincs. Isten nem tűri meg a bűnt Maga körül. A mennyben angyalok ezrei lelik örömüket abban, hogy Istent szolgálják. „Van-é száma az sereginek?” – tette fel a kérdést a sukhi Bildád a Jób 25, 3-ban. „Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az él Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez” (Zsidók 12, 22). Milyen csodálatos hely is lehet a menny!

A Biblia többféle angyalról beszél. Esetenként megnevezi az angyalok fajtáját, máskor megnevez egyes angyalokat név szerint.

Ézsaiás beszámol nekünk a szeráfokról: „Szeráfok állanak vala felette: mindeniknek hat-hat szárnya vala: kett vel orcáját fedé be, kett vel lábait fedé be, és kett vel lebegett” (Ézsaiás 6, 2). Más helyeken a Szentírás beszél a kerubokról. A frigyládát kerubok arannyal bevont képmásával díszítették, egy-egy állt a frigyláda tetejének mindkét végén. „A Kérubok pedig kiterjeszték szárnyaikat felfelé, betakarva szárnyaikkal a fedetet, és arcaik egymással szembe valának; a fedél felé valának a Kérubok arcai” (2Mózes 37, 9). De ott van Mihály arkangyal is, a menny nagy fejedelme: „És abban az id ben felkél Mihály, a nagy fejedelem, a ki a te néped fiaiert áll” (Dániel 12, 1). Emellett ott van Gábiel is, az angyal, aki hírül hozta Krisztus születését Isten egyes embereinek. Tudomására hozta Zakariásnak és Erzsébetnek, hogy fiúk fog születni, aki a Megváltó útjának előkészítője

lesz. Amikor az idős pap nem akart hinni neki, akkor ezt mondta: „*Én Gábrriel vagyok, ki az Isten el tt állok; és küldtettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgokat jelentsem néked*” (Lukács 1, 19).

Minden egyes angyalnak van valamilyen feladata, bármi legyen is a rangja. Minden angyal kész Istent szolgálni; és mindegyikük Isten üzenetének közvetítője. Néha örömhírt kell közölniük, máskor figyelmeztetést. Amikor az Úr Jézus megszületett, akkor „*az Úr angyala*” hirdette a születésének örömhírét a betlehemi pásztoroknak. S ezután „*hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik*” (Lukács 2, 13). Nincs miért csodálkozni tehát azon, hogy az angyalok érdeklődést tanúsítanak az evangélium és a bűnösök megtérése iránt. Péter apostol azt mondja, hogy az „*angyalok vágyakoznak tekinteni*” Isten dolgaiba (1Péter 1, 12). Az angyalok örvendeznek a bűnösök megváltásán, mivel tudják, hogy az üdvösség Isten különleges ajándéka. Jézus azt mondta: „*Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtér b nösön*” (Lukács 15, 7).

Néha, azonban, az angyaloknak kellemetlen híreket kell kézbesíteni. Az angyalok, akik Lótót meglátogatták Sodomában, egy félelmetes pusztításról kellett hírt vigyenek: „*mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra n tt az Úr el tt; és az Úr küldött minket, hogy elveszítsük ezt*” (1Mózes 19, 13). Ezek az angyalok nem csupán azért küldettek, hogy meghozzák Lótnak e félelmetes hírt, hanem azért is, hogy végre is hajtsák Isten ítéletét.

Amikor a zsidókat messze felülmúlta számban az ellenség, akkor ők Istenhez kiáltottak, „*és azon az éjszakán kijött az Úr angyala, és levágott az Assiriabeli táborban száznyolczvanötezeret, és mikor jó reggel felkeltek, imé mindenütt holttestek hevertek*” (2Királyok 19, 35). És végül, az utolsó ítéletkor az Úr Jézus Krisztus megjelenik majd az angyalokkal, hogy megítéljen minden embert.

„*És meglátják az embernek Fiát elj ni az ég felh iben nagy hatalommal és dics séggel. És elküldi az angyalait nagy trombitaszóval, és egybegy jtik az választottait a négy szelek fel l, az ég egyik végét l a másik végéig*” (Máté 24, 30-31). Isten angyalai hatalmas harcosok a királyok Királyának mennyei hadseregében.

Nagyon bátorító az a tudat, hogy az angyalok feladataik egyike az Isten gyermekeinek a megoltalmazása. Egy jól ismert igehely a *Zsoltárok 91, 11*:

„Mert az angyalainak parancsolt fel led, hogy rizzenek téged minden utadban”. Isten megparancsolta az angyalainak, hogy személyesen örködjének az Ő gyermekei felett, bárhova mennek is.

Amikor Dánielt bedobták az oroszlánok vermébe, mivel nem engedelmeskedett a király rendeletének, és nem hagyott fel az imádkozással, akkor Isten egy angyalt küldött hozzá, hogy megvédje azon a hosszú és sötét éjszakán. Számos alkalommal az angyalok szabadították ki az apostolokat a börtönből, hogy tudjanak menni hirdetni az evangéliumot. A *Máté 18, 10* egy különösen kedves ige Isten „kicsinyei” számára: *„Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok; mert mondom néktek, hogy az angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját.”* A zsoltáros arról énekel, hogy *„az Úr angyala tábor jár az t fél k körül és kiszabadítja ket”* (*Zsoltárok 34, 8*). Bár nem láthatjuk az angyalokat, mert ők is lelki lények, de a Biblia alapján tudhatjuk, hogy ők mindig betöltik az Istentől kapott küldetésüket.

Manapság sokan túlhangsúlyozzák az angyalok szerepét, esetenként olyannyira, hogy imádják is őket. Szeretettel lehetünk az angyalok iránt azért is, mert olyannyira szeretik Istent, és mert nálunk sokkal jobban szolgálják Őt, de nem imádkozhatjuk őket. János apostol a következőképpen számol be arról, amikor Patmosz szigetén egy angyallal találkozott: *„És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai el tt, hogy t imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala. Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd”* (*Jelenések 22, 8-9*).

Az angyalok minden bizonnal áldott lények, de azok, akik szeretik Istent még inkább azok. Az angyalok sohasem vétkeztek, ami csodálatos dolog, de ugyanakkor csodálattal tölti el őket, hogy Isten szentjei

megváltattak a bűnből és megigazítottak Krisztus vére árán. Ők nem értik az üdvösség rejtélyét. Isten népe sem érti igazán, de olyan örömet élnek át, melyet az angyalok soha fel nem foghatnak.

Te Isten népéhez tartozol-e? Békültél-e meg Istennel? Körülvesz-e téged Isten angyalainak oltalmazó seregével? Vagy netán mind Isten, mind pedig az angyalok védelme nélkül éled az életedet? Az angyaloknak egy napon azt a szörnyűséges feladatot kell majd végrehajtaniuk, hogy téged a pokolra vessenek, vagy pedig örömmel visznek majd a mennybe? Csatlakozol-e majd egy napon az angyalok Istent dicsőítő kórusához? Ez nagyon fontos dolog. Most válaszd meg ezeket a kérdéseket — ne hagyd őket megválaszolatlanul. Szánj időt Isten Igéjének olvasására, és imádkozz, hogy a Szentlélek munkáljon megtérést a te szívedben. Ez nem lesz elfecsérelt idő, mert Isten örömmel hallgatja meg a gyermekek imádságait.

Engedélyezett fordítás a Banner of Truth 2007. júliusi-augusztusi számából.

Keresztretjvény az angyalokról

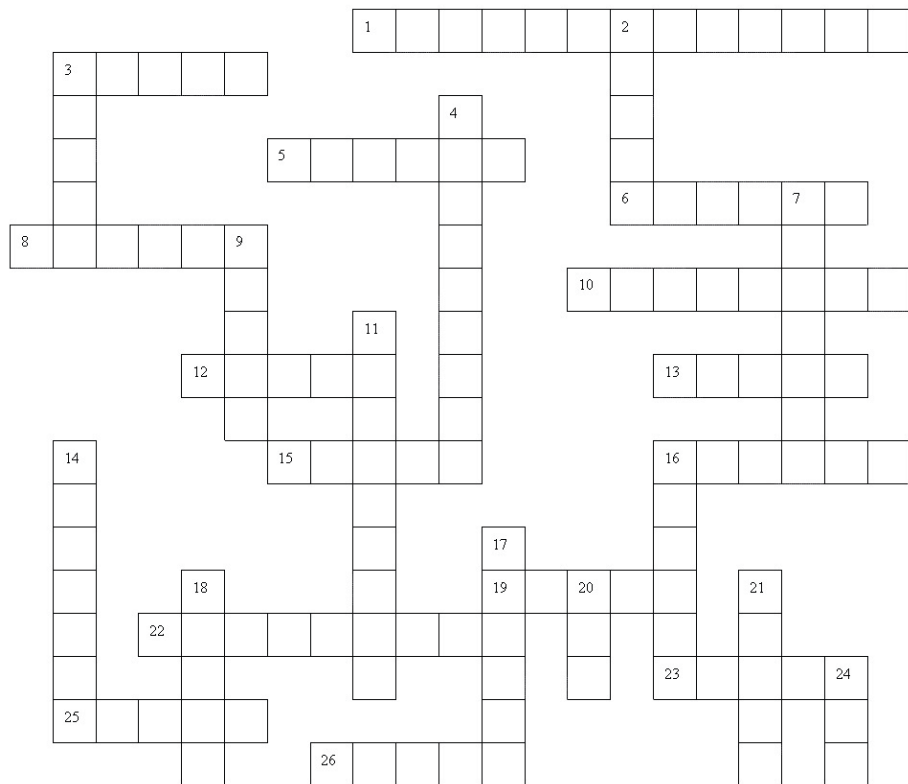
Kik látták az angyalokat? Keresd ki az igehelyeket, és írd be válaszaidat a rejtvénybe!

VÍZSZINTES

1. Dániel 3, 24-25.
3. 1Mózes 28, 10-12.
5. Bírák 6, 12-13.
6. Dániel 6, 21-22.
8. Bírák 13, 8-20.
10. Lukács 1, 11-12.
12. Jelenések 1, 1.
13. Apostolok Cselekedetei 12, 7.
15. 2Mózes 3, 1-2.
16. Józsué 5, 13-15.
19. 1Királyok 19, 1-5.
22. Lukács 2, 8-9.
23. Apostolok Cselekedetei 8, 26.
25. János 20, 11-12.
26. Lukács 22, 42-45.

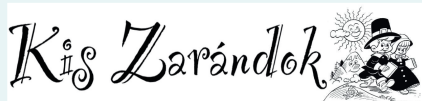
FÜGGŐLEGES

2. 2Sámuel 24, 17.
3. Zakariás 3, 6-7.
4. Apostolok Cselekedetei 10, 3.
7. 2Királyok 6, 16-17.
9. 1Mózes 16, 7-14.
11. Máté 28, 5.
14. 1Mózes 18, 1-6.
16. Máté 1, 20.
17. 2 Krónika 18, 13-18.
18. Lukács 1, 26-27.
20. 1Mózes 19, 1.
21. 4Mózes 22, 31.
24. Apostolok Csel. 27, 23-24.

A Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház gyermeklapja.

www.reformatus.org

Postacím: Cluj Napoca 400380 Otetului 18A. Romania

Elektronikus levélcím: kolozsvar@reformatus.org (Ro) vagy kgtmi@t-online.hu (Hu)

Telefon: 0040723368408 vagy 0040364109567 (Ro) vagy 003646412558 (Hu)

A fejlécen szereplő rajzot Vic Lockman szíves engedélyével közöljük.